

20 по-страшни неща от Хелоуин, които ти се случват в България

Антония Антонова

<http://binar.bg/37126/20-po-strashni-neshha-ot-helouin-koito-ti-se-sluchvat-v-blgariya/>

Да видиш най-простите си познати в листа за общински съветници

Най-ужасяващите неща се случват по светло и на публични места, а не по тъмно по къшетата. Обикаляш квартала по анцуг в слънчев и приветлив есенен ден, за да купиш хляб и сирене, и ненадейно попадаш на предизборен плакат с мутрата на най-големия престъпник в познатата ти вселена, а под него – Деси, Гошо и Биби от основното. Първата не успя да завърши, но другите двама имат незаконен бизнес с фалшиви дипломи и явно

са и помогнали. Звъниш на майка си и я питаш дали международния ти паспорт е у тях и дали още е валиден.

Да получиш фактура от Топлофикация, мобилен оператор, ЧЕЗ или друго

Всякакви вампири бледнеят пред ужаса от неразбираемото четиво, в което има таблици, цифри и неща, които поколения възпитаници на Техническия университет в София не разбират и няма да разберат. Не можеш да оспориш написаното, защото по-скоро би оспорил китайска мъдрост в оригинал. Всеки месец се изправяш пред неизбежното и го приемаш с надеждата след трийсет дни присъдата да е по-лека и ясното съзнание, че надали ще е така.

Да засечеш контрольорска хайка в 84 веднага след летището

Тамън се връщаш от бригада в Щатите, заради което го записа в крайна сметка това висшО. Нямах българска валута, но все пак си си запазил левче за билетче. Влизаш с трите си куфара и предчувствие за сармичките на мама. Ненадейно на следващата спирка се качват четирима контрольори. Подаваш им билета най-любезно. Отсреща смразяващи погледи се стрелкат към теб, озвучени от лаконичното, но зловещо „А багажа?“ Разбираш, че си в нарушение, но все пак решаваш да обясниш в каква ситуация си. Напразно. След два дни отиваш да си платиш акта. Возиш се в 22, където контролата подминава три групички от по 15 човека без билети. Подаваш своя и се опитваш да си позитивен. Шофьорът псува някого на майка...

Да си/да не си запишеш детето на детска градина

Паниката от мисълта дали ще успееш да запишеш отрочето си в детска градина не ти дават мира месеци наред. Спазваш всички изисквания, попълваш всички документи, ходиш на църква редовно, правиш добрини и си смирен. В крайна сметка мечтата ти се сбъдва и тогава започва големият ужас. Съмнителна лелка отвежда горкото в помещение с още по-съмнителна хигиена и други малки съмнителни дечица с родители със съмнително минало. То реве, ти реवेश, звънят баби от провинцията, ревейки. В крайна сметка детето се

разболява десет пъти един след друг и на единайстия всички, включително и то, претръпват и приемат съдбата си.

Да ползваш услугите на БДЖ

Искаш силни емоции? Страх и адреналин? Изживяване на ръба на човешките възможности? БДЖ предлага всичко това. Само срещу сума от около два лева можеш да си закупиш билет за някоя близка до града ти дестинация, без да си сигурен дали изобщо някога ще стигнеш там. Ако си от по-смелите, електричката е твоят избор. Качвайки се във влак от този тип, ако не в пространството, то гарантирано ще се пренесеш във времето. Аромат на евтин шпек и топла мастика ще те съпътстват по пътя към неизвестното, докато някой си пали цигара тайно в кенефа, а пожарогасители липсват...

Да излезеш от вас по тъмно

Светлината е хубаво нещо. Даже в други страни я има и през нощта, благодарение на налично улично осветление. В някои централни квартали на по-големите градове у нас – също. Егати лукса. И все пак ти си един от онези, в чиято махала след 20 часа без фенерче не е добре да се излиза. Когато ходиш лятото на къмпинг, ти си богът на компанията.

Развил си трето око и способност да виждаш в тъмното и в гръб. Както и частично ходене по вода, благодарение на стотиците локви, в които си нагазил в мрака по път към вкъщи през годините. Наричат те гуру и те следват всеки път, когато филмът в киното вече е започнал, а още не сте си намерили местата. Толко ужас си видял, или по-скоро не си, че вече си почти безсмъртен.

Да ходиш на токчета по тротоар

Тук страхът е двоен. Веднъж от риска от контузии, сравним с този при отваряне на новия МОЛ. Втори път при мисълта как до края на живота си ще трябва да страдаш по обувки, които никога няма да са твои, просто защото още на втората крачка ще са приключили. Разместени плочки, непокрити шахти, хлъзгави опаковки от какво ли не, зли хора и трупове на неидентифицирани животни по улиците. Ти, натокана, се кълчиш през всички тези препятствия, опитвайки се да запазиш достойнството си. Напразно. Купи си гумени ботуши. Бъди мъж.

Да си студент в НАТФИЗ по избори

Непрекъснато си от роля в роля и от репетиция в репетиция. Ето защо, когато бял бродник нахлува в аудиторията по време на занятия с поведение на терорист и изражение на обикновен наркоман, се чудиш дали това не е просто поредният пърформанс на колегите от горния курс. За жалост не е. Искат ти се да помогнеш на клетия човечец да влезе в правия път, но той е твърде необуздан, а и като актьор преценяваш, че човекът все пак има талант, нищо че пак си друса.

Да се наредиш на опашка за нещо

Да, не една и две любви да са възникнали на опашка за заверка на семействата в СУ, но за тези изключения ще говорим като наближи друг голям български празник – Свети Валентин. В повечето случаи страхът от гладна смърт, задушаване, нервен срив, обезводняване, обикновен побой и други надделява в момента, в който човек дръзне да се нареди пред гише у нас. Всъщност, съществува [цяла квалификация](#) на видовете „опашки“ в България, от които най-разпространеният вариант се подчинява на спецификите на т.н. „кълбовиден модел“ или опашка тип „облак“.

Да се возиш в такси

Тъмна нощ, а домът е далеч. Имаш едра банкнота, която не се сещаш да развалиш. По-късно ще съжаляваш за това. Стоянка за таксита. Двама спят и нещо в теб ти подсказва да не ги будиш. Другите две са празни. В следващото мустакат чичак със златен пръстен и дълъг нокът на кутрето псува на майка. Разколебан си, но той ти казва „качвай се, че си еб* майката тая вечер, последен курс ми е т`ва, другите ги нема, к`во си мислиш, че живея в т`ва такси ли, да му Еб* майката.“ Качваш се... По-късно разбираш, че не е ОК.

Да свърши ракията

Буквално краят на всичко.

Да имаш майстор

Отношението, което се очаква от севернокорейския народ към великия вожд Ким Чен Ун, кореспондира с това, което трябва да демонстрираш пред всеки майстор, веднъж попаднал по някаква причина в дома ти. Нека отърка кални обувки в персийски килим. Нека запали цигара, а ако пожелае – и още нещо, в спалнята ти. Нека сподели обяда с теб. Носи му бира и го питай през 3 минути има ли нужда от нещо. Не задавай излишни въпроси.

Бъди благодарен че е там. Той е желан навсякъде, но е дошъл именно при теб. Страхуваш се, че плочките са малко криви. Недей. Важното е да сме живи и здрави.

Да ти звънне съсед на вратата

Не знаеш името му. Не го познаваш. Понякога чуваш гласа му в тоалетната, докато вика сутрин на жена си да подаде вестника. Когато влизаш в блока, той те гледа и набожда домот с пластмасова вилица, цъкайки табла с другите съседи. Рядко се поздравявате. Когато е в настроение. Чувал си, че има два развода. И пистолет. Виждал си го как рита куче и не си се намесил. В една тиха вечер някой звъни на вратата ти. „Пак ли Свидетелите на Йехова?“ казваш с отегчение и поглеждаш през шпионката... И тогава...

Да разходиш чужденец по Витошка

Ако наистина си склонен да го направиш, то вероятно носиш анцуг и не владееш чужди езици. Ако това пък е така, то драмата едва ли е голяма и животът за теб е песен. Да приемем все пак, че роднина от Пазарджик те моли да изминеш с него и бъдещия му зет – Джордж – свещената отсечка Света Неделя – НДК с всичките й безброй забележителности. Когато чужденецът те пита защо е така разкопано, лъжеш, че работят по световно значими археологически разкопки и рязко сменяш темата с въпроса „Чували ли сте за киселото ни мляко? Уникално е.“

Ти да му говориш „на вие“, той да ти говори „на ти“

Понеже тука всички сме си баджанаци, не е културно да говориш „на вие“, когато човекът те приема за близък. Нищо че се виждате за първи път. То ако беше нормално, англичаните, дето са най-възпитаната нация, нямаше да имат само „ю“ и за единствено, и за множествено число. Понякога ти иде, както сте заобиколили порядките, просто да му избиеш зъбите. Разбира се, не го правиш, но страхът, че иначе той ще го стори, ей така, както си лафите, остава.

Да те питат „нямаш ли по-древни“

Искаш да дадеш на лелката пари, за да си платиш зрънчото в кварталния, но те е страх да извадиш петдесетолевката, която банкоматът ти изплю току що, защото знаеш какво ще последва. Буйна ярост, съчетана с гореописаните говорене на „ти“ и спомени от собствената ти детска градина, където възпитателките те повдигаха за ухото. И всичко това, защото не си съобразил да носиш по-дребни. Поколебаваш се за момент, бъркаш се за стотинки, но недостигат 5. А и когато даваш стотинки, трябва да се извиняваш за дребните. В смисъл, и в двата случая се извиняваш. Пот избива по челото ти. Тя те гледа някак хем нервно, хем хладнокръвно. Искаш да избягаш, но моментът на крясъка „Е, нямаш ли по-дребни, бе, момче, бе, ей, не се научихте, бе!“ приближава неизбежно...

Да ти се допишка на улицата

Прекрасен слънчев ден, пишеш си биричка и всичко е наред. Но по средата на втората... О, не! Вероятността да попаднеш в невидим междугалактически портал, както си пресичаш на светофара е по-голяма от тази да откриеш работеща обществена тоалетна в града. Притичваш до съседното кафенце, но горда сервитьорка ти съобщава, че е само за клиенти на заведението. Напрежението расте. Поглеждаш към хресталака отсреща, но все пак си казваш, че ще издържиш до къщи. После се сецаш, че живееш в Надежда, а си в центъра... Всичко бавно започва да губи смисъл.

Да четеш за болести в БГ МАМА

Имаш лека настинка и решаваш да провериш за билкови отвари по народни рецепти в нета. Пишеш нещо произволно и първият резултат те отвежда в бодрия и приятелски форум Мама.БГ. Първоначално започваш да четеш по темата, но изведнъж осъзнаваш, че вече от час търсиш информация за редки инфекциозни болести с 90% фатален изход, за които 8 от 10 дами във форума свидетелстват, че са преживели. Спасили се само благодарение на ежедневно бърсане на домашна прах от перваз и никакъв секс 4 години. Пожелаваш да умреш, но решаваш, че с това странно кихане така или иначе явно скоро ще се свършва...

Да караш колело в София

Хвалиш се на всички как само с колело се придвижваш и колко си еко, но истината е, че го буташ през 90% от времето. Откакто си активен велосипедист, знаеш псувни, за които не си подозирал, че изобщо съществуват в българския език. Често се чудиш, дали ако лиснеш малко жълта боя в удобен за теб участък от пътя, някой ще я различи от официалната велоалея. Надали. Няколко пъти минаваш през тунела за Люлин в час пик и оживяваш. С тази история сваляш мацки. Неуспешно. Винаги питат какво си правил там.

Да те влече шоубизнеса

Живееш в малък китен град в югозападна България и от дете знаеш, че пееш като славей и ще покориш световната сцена един ден, както майка ти е дълбоко убедена. Участвал си в конкурс, организиран от читалище „Просвета“ и си спечелил трето място с изпълнение на песента на дует Шик – „Просто те обичам“. Когато научаваш за новото музикално риалити, разбираш, че е дошъл твоят момент. Минаваш три кръга, в които журито всеки ден ти повтаря как бъдещето ти е повече от грандиозно. След което предаването свършва, прибираш се на село. Две години крият остри предмети и въжета от теб. Та и до днес.

Снимки: БГНЕС